

Una de les coses que més pot deprimir-te si treballes a una impremta és la quantitat de catàlegs (i també llibres d'institucions públiques) totalment acabats que s'acumulen al magatzem, quan no les tones i tones de paper que s'aboquen a les gàbies de reciclatge (afortunadament). Hi ha piles de caixes farcides de catàlegs a tot color que sovint passen anys i panys en una sala d'espera de la qual mai més no hi sortiran perquè els clients ja no els necessiten (de fet, ni se'n recorden), tot i que fa temps ens reclamaren que —per problemes d'espai— en férem *stock*. Pense sovint en els llibres, negre sobre blanc, que tants escriptors han de guardar al calaix de l'oblit, o bé a la nevera, perquè no troben cap via *normal* d'eixida editorial (els premis, no caldria dir-ho, no són una via *normal*); i pense després en eixos opulents catàlegs de, posem per cas, promoció de vivendes, autèntiques rajoles a tot color, amb disseny especial, tintes especials, papers especials i enquadernació especial, que les immobiliàries han abandonat per sempre en la biblioteca del no-res. En fi, que és dilluns.